

अ

3. अ ३) अचर्चितुम् R. 2, 48, 10. अचर्चितुम् 111, 6. — 6) scheinbar in der Stelle यद्यनुपश्येत् यद्यनानुपश्येत् Ait. Br. 7, 6, wo aber zu lesen ist यद्यु नानुपश्येत्.

1. अंश von 1. अम्. Grad VARĀH. LAGHÚ. 1, 10 in Ind. St. 2, 279. — 1) c) TS. 7, 1, ७. 2. PĀNĀV. Br. 24, 1, 2. अंशं प्राप् (2. अम् mit प्र) das Loos werfen 14, 3, 13. 25, 13, 3. — 3) Z. 3 lies 6, 4, 2. 11, 6, 2 st. 6, 2, 5. 11, 17, 2.

1. अंशक Grad VARĀH. LAGHÚ. 1, 10. 21. 23.

अंशभाज् (1. अंश + 4. भाज्) adj. Theil nehmend, mit Jmd theilend: प-स्याविभक्तं वसु राजन्सकृपिस्तस्य दुःखे ऽप्यंशभाजः सहायाः MBu. 3, 259.

अंशम् (1. अंश + 2. भू m. Theilhaber TBr. 3, 7, ७, 1.

अंशम् m. dass. TS. 6, 4, ७, 2.

अंशरूपा (1. अंश + रूप) f. die Gestalt eines Theils habend, eine Form der Mūlaprakṛti WILSON, Sel. Works 1, 243.

अंशवत् adj. Bez. einer Species von Soma Suçr. 2, 164, 15. 167, 12. Wohl verdorben aus अंशवत् d. i. अंशुवत्.

अंशसवर्णा, GOLD. liest ohne Angabe einer Autorität ०सवर्णान्, was richtiger zu sein scheint.

अंशश (1. अंश + 1. अंश) m. Theil eines Theils WILSON, Sel. Works 4, 160. 246.

अंशिन् einen Erbschaftsantheil empfangend; davon nom. abstr. अंशिता f.: पुत्राणां नांशिता प्रपौत्राणामंशिता DĀJAT. im ÇKDr.

अंशु 7) mit dem patron. Dhāna m̃gajja Ind. St. 4, 373.

अंशुक Kleid, Gewand R. 5, 13, 56. Spr. 1432. 3807. feiner Zeug Suçr. 2, 172, 1.

अंशुधान (अंशु + धान) n. N. pr. einer Oertlichkeit (eines Grāma Schol.) R. 2, 71, 9.

अंशुनदी (अंशु + न) f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 46, b. N. 3.

अंशुमती 2) Suçr. 2, 31, 21. 433, 6. 434, 21.

1. अंशुमत् adj. in Verbindung mit दत्तधावन R. 2, 91, 68 nach dem Schol. so v. a. अये कूर्चवान्.

2. अंशुमत् 1) Sonne R. 3, 78, 18. 5, 85, 1. Spr. 3571. — 3) m. N. pr. eines Berges R. 4, 40, 45. — 4) ०मती f. N. pr. eines Flusses (= सूर्यतनया Schol., also die Jamunā) R. 2, 53, 5.

2. अंस vgl. 2. अंश; अंसपीठ s. u. पीठ, अंसफलक u. फलक.

अंसकूट Schulterflügel s. u. 1. कूट 3.

अंसप् mit वि unschädlich machen, abwehren (= व्यर्थकिञ् Schol.) auch MBu. 6, 2213. 4363. fg. 7, 8190. 9, 3421. व्यंसित betrogen, angeführt TRIK. 3, 1, 17. enttäuscht, in seinen Erwartungen betrogen MBu. 3, 5363. — Vgl. व्यंसक, व्यंसयितव्य.

अंसल, ०भोजन KĀTJ. Çr. 7, 2, 25. TBr. 3, 4, 2, 17. अंसल 19.

2. अंसति UNĀDIS. 4, 62.

अंसम् Sünde Buāg. P. 6, 3, 31.

अंसस्पति m. = अंसस्पति WEBER, ĠOT. 101. 102. 104. — Vgl.

अंसस्पत्य.

अंसिति UGĒVAL. zu UNĀDIS. 4, 62.

अंसु vgl. परांसु.

अंसुम् (अंसु + 2. मुच्) 1) adj. aus der Noth befreiend AV. 19, 42, 3. 4. TS. 2, 2, 2, 4, 2, 1. 2. 7, 5, 22, 1. — 2) m. N. pr. eines Rshi mit dem patron. Vāmadeva Ind. St. 3, 200, a. गैरिराङ्गिरसस्य साम oder अंसुमुचः 216, a.

अंसुपु Z. 1 lies 5, 13, 3.

अंस Nir. 2, 14. Vielleicht zend. aka zu vergleichen.

अंसक vgl. उत्कच, उर्धकच, विकच.

अंसुक (3. अ + क) adj. unverdriesslich, unverdrossen: चरेद्धमान-कटुकः MBu. 12, 2703.

अंसुम und ०चक्र n. Bez. eines best. Diagramms Verz. d. Oxf. H. 88, a, 32. 93, a, 32. 95, a, 42.

अंसुयम् (3. अ + कया) adv. ohne Weiteres Spr. 4061. = कथारहितम्, निर्विवादम् Schol.

अंसुयत् und ०चक्र n. Bez. eines best. Diagramms Verz. d. Oxf. H. 88, a, 35. 93, a, 32. 95, b, 42. 96, b. — Vgl. मत्कथयत्.

अंसुयन (3. अ + क) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 29. 30.

अंसुय (3. अ + क) adj. kunstlos, natürlich Spr. 4544.

अंसुयु lies करुणा st. करुण.

अंसुय m. N. pr. eines Schlangendämons (neben कर्कर) MBu. 1, 1561.

अंसुय adj. ohrenlos ÇVETĀCV. Up. 3, 19.

अंसुयिक adj. f. अंसुयिका dass. TS. 7, 5, 42, 1. R. 5, 17, 24.